

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

VAMPYRDANSERINDEN

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**



1912.

811

Van Schnedder Spreken

Vampyr- Danserinden

Dramaet i
„Central-Variétéén“

Nuets
Sensation

866

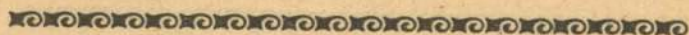


Som **Vampyr-Danserinden,**
Silvia Lafont, optræder

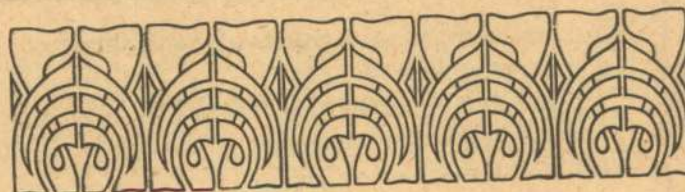
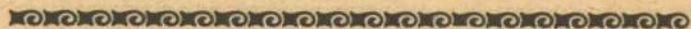
Fru Clara Wieth.

De mandlige Hovedroller — Grev
v. Waldberg og Oscar Borch —
udføres af d'Hrr.

Seemann og
Rob. Dinesen.



Dette effektfulde Skuespil fra
Artisternes brogede Verden over-
straaler højt det meste af, hvad
Publikum hidtil har set af „levende
Billeder“.



Vampyr-Danserinden.

1. Bag Kulisserne.
2. Mærket af Døden.
3. Forestillingen aflyses.
4. En ny Danser søges.
5. Oscar Borch reflekterer.
6. Supplikanterne.
7. En mislykket Prøve.
8. Elleskudt!
9. Den Foretrukne.
10. Amor paa Spil.
11. Under Arbejdet.
12. En lille Fem-The.
13. Under fire Øjne.
14. Det første Udbrud.
15. Oscar forglemmer sig selv.
16. Et ubehageligt Selskab.
17. Oscar gør Skandale.
18. Stum Sorg.
19. Et Plaster paa Saaret.
20. Paa Længslens Vinger.
21. Hos Silvia.
22. „Hvad gik der dog af dem?“
23. Tilstaaelsen.

24. En Kurv.
25. Den frygtelige Sandhed.
26. Jeg elsker kun ham!
27. Kærlighed og Had.
28. Forsmaaet!
29. En fortvivlet Beslutning.
30. „Har De Respekt?“
31. Sorgen overmander Oscar.
32. Afsked med Moderen.
33. „Min stakkels Dreng!“
34. Debutaftenen.
35. Tiden nærmer sig.
36. Til Arbejdet.
37. I Garderoben.
38. Den sidste Rekvisit.
39. Foran Sminkespejlet.
40. Et kærkomment Besøg.
41. Det sidste Attentat.
42. „Vil De gaa Deres Vej!“
43. Paa Scenen.
44. Under Step og Sang.
45. Blandt Publikum.
46. Tæppet gaar op.
47. Vampyrdansen.
48. Det nyeste Trick.
49. Sukces'en fastslaaet.
50. Den sidste Fremkaldelse!



Vampyr = Danserinden.

Der er stor Opstandelse i Artisternes Foyer i Central-Variétéen. Den berømte Vampyrdanserinde Silvia Lafonts Partner, Artisten Enric, er bleven dødssyg og kan ikke optræde, og Numret maa derfor gaa ud. Den næste Dag søger Frøkenens Impresario gennem Avisen en ung Mand med Lyst og Anlæg for Dans, og der melder sig straks en Mængde Ansøgere, blandt hvilke Silvia efter moden Overvejelse vælger en ung Mand med et smukt, regelmæssigt Ansigt og en elegant Figur, Oscar Borch.

Netop som Silvia har antaget ham, kommer hendes Forlovede, Grev v. Waldberg, hjem til hende. Han skæver mistænksomt til Oscar, men bliver dog snart beroliget, da han hører, at det er Silvias nye Partner.

Dag ud og Dag ind slider Silvia og Oscar med Prøver paa den vanskelige Vampyrdans, og for Oscar er disse Prøver en sand Fest. Jo mere han arbejder med Silvia, des mere staar det ham klart, at han elsker hende — elsker hende med en inderlig Styrke, som man kun finder hos tunge, indesluttede Naturer; og Oscar er nemlig en saadan tung Natur.

Han har ikke Mod til at fortælle hende om sine Følelser, og han trækker sig ind i sig selv, siger intet, men bare sluger hende med sine store, troskyldige Øjne, men det gaar snart op for ham, at det er en



Silvias Meddanser er bleven syg.

Daarskab at tænke paa at vinde hendes Kærlighed: dertil er hun altfor forelsket i sin Forlovede.

Efter en særlig vellykket Prøve inviterer Impresarioen en Dag Sylvia og Oscar ned i Hotellets Palmehave, og da Impresarioen et Øjeblik fjerner sig fra Bordet, kan Oscar ikke styre sig længere. I et Nu har han grebet hendes Haand og bedækker den med varme Kys, medens han i glødende Ord skildrer sin Kærlighed til hende.



Den lokkende Annonce.



I Palmehaven.

Halvt besejret, halvt medlidende klapper hun ham paa Kind og Haar og beder ham være fornuftig, og da Impresarioen netop paa samme Tid vender tilbage med Grev v. Waldberg og to af dennes Venner, springer hun op, glad over Afbrydelsen og endnu gladere ved at se Kæresten.

v. Waldbergs Venner hilser galant paa Silvia, køber Blomster til hende, kort sagt hylder hende paa enhver tænkelig Maade.



I tunge Tanker.



Et Optrin i Silvias Garderobe.

Det piner Oscar at se paa, og da Silvia pludselig i et Anfald af Livsglæde kysser sin Kæreste midt paa Munden, knuser Oscar i Raseri sit Glas og forlader Lokalet.

Da han kommer hjem, kan Moderen ikke forstaa, hvad han fejler. Han svarer ikke paa alle hendes Spørgsmaal, men kaster sig pludselig grædende ind til hendes Bryst. Men da han lidt senere modtager et Brev



Giftflasken.

fra Silvia, hvori hun beder ham komme hjem til sig, slaar han fuldstændig om og skynder sig glædestraalende hjem til hende.

Hun bebrejder ham hans Opførsel i Palmehaven og forklarer ham, hvor taabeligt det er af ham at gaa hen og ødelægge deres Nummer for en Dumheds Skyld. Hun kan ikke elske ham, hun elsker jo kun sin Kæreste, og kærtegnende lader hun Haanden glide hen over Grevens Portræt. Ude af sig selv af Raseri river Oscar Fotografiet ud af Haanden paa hende og flaar det for Øjnene af hende, men straks efter fortryder han det og begraver hulkende Hovedet i hendes Skød. Nænsomt stryger hun ham gennem hans Haar og beder ham slaa hende ud af Tankerne, og det lykkes hende ogsaa tilsidst at faa ham saa



Vampyrdansen.

nogenlunde beroliget. Men da han forlader hende, har han taget sin Beslutning.

Næste Aften skal Premiøren finde Sted. Oscar er tidlig paa Færde, og saa snart han er paaklædt, gaar han hen til Silvias Garderobe og banker paa.

Hun sidder og sminker sig og bliver højlig forundret over at se ham fuldt paaklædt her, men beder ham dog venlig om at komme indenfor. Men aldrig saasnart er Oscar kommen ind i hendes Garderobe, før han begynder paa sine Kærlighedserklæringer, og da han tilsidst brutalt griber hende i sine Arme og kysser hende paa Hals og Arme, bliver hun for Alvor vred og viser ham Døren.

Som en vaad Hund lusker han af — op paa Scenen og stirrer ind paa en Trup engelske Misser, der netop er ved at slutte deres Nummer.

Han ser sig hastig om — nej, der er ingen, der ser ham.



Død!

I en Fart trækker han en lille Flaske op af Lommen og tømmer dens Indhold i et Drag.

Missernes Nummer er forbi, nu kommer Aftenens Sensation: „Vampyrdansen“.

Silvia træder ind paa Scenen, bedaaende at se paa. Hun giver Regissøren det sidste Signal, men ser slet ikke Oscar.

Klokken klemter — og Tæppet gaar op.

Publikum følger aandeløst Silvias sansepirrende Dans og læner sig tilbage i et velbehageligt Gys, da hun kaster sig over ham og kvæler ham.

Atter og atter maa Tæppet op, og Blomsterne daler ned over den smilende og bukkende Silvia, der forgæves kalder paa Oscar for at faa ham til at rejse sig og modtage en Del af Applausen.

Men han rører sig ikke. Stiv og ubevægelig ligger han midt i Blomsterdyngen.

Ængstelig knæler hun ned og rusker i ham. Hvad er det, han har i Haanden? En Gifflaske! Nu forstaar hun, hvad der er sket.

Den stakkels Oscar har ikke kunnet tænke sig at leve Livet uden hendes Kærlighed; han har foretrukket at slutte Dansen med det samme.

Dette Program
elles af

Edw. Darling,
Nørrebrogade 40,⁴

Optaget af
Nordisk Films Co.
N^o168

VAMPYRDANSERINDEN.

Personerne:

Silvia Lafont, Vampyrdanserinde.
Grev von Waldberg, hendes Kæreste.
Oscar Borch.

Der er stor Opstandelse i Artisternes Foyer i Central-Varietéen.

Den berømte Vampyrdanserinde Silvia Lafonts Partner, Artisten Enrice er bleven dødssyg og kan ikke optræde, og Numret maa derfor gaa ud. Den næste Dag søger Frøkenens Impresarie gennem Avisen en ung Mand med Lyst og Anlæg for Dans, og der melder sig straks en Mængde Ansøgere, blandt hvilke Silvia efter moden Overvejelse vælger en ung Mand med et smukt, regelmæssigt Ansigt og en elegant Figur, Oscar Borch. Netop som Silvia har antaget ham, kommer hendes Forlovede Grev v. Waldberg hjem til hende. Han skæver mistænksomt til Oscar men bliver dog snart beroliget, da han hører at det er Silvia's nye Partner. Dag ud og Dag ind Slider Silvia og Oscar med Prøver paa den vanskelige Vampyrdans, og for Oscar er disse Prøver en sand Fest. Jo mere han arbejder med Silvia, des mere staar det ham klart, at han elsker hende - elsker hende med en inderlig Styrke, som man kun finder hos tunge, indesluttede Naturer. Og Oscar er nemlig en saadan en tung Natur. Han har ikke Mod til at fortælle hende om sine Følelser, og han trækker sig ind i sig selv, siger intet, men bare sluger hende med sine store troskyldige Øjne, men det gaar snart op for ham, at det er en Daarskab at tænke paa at vinde hendes Kærlighed; dertil er hun altfor forelsket i sin Forlovede. Efter en særlig vellykket Prøve inviterer Impresarioen en Dag Silvia og Oscar ned i Hotellets Palmehave, og da Impresarioen ~~en~~ et Øjeblik fjerner sig fra Bordet, kan Oscar ikke styre sig længere. I et Nu har han grebet hendes Haand og bedækker den med varme Kys, medens han i glødende Ord skildrer sin Kærlighed til hende. Halvt besejret, halvt medlidende klapper hun ham paa Kind og Haar og beder ham være fornuftig, og da Impresarioen netop paa samme Tid vender tilbage med Grev v. Waldberg og to af dennes Venner, springer hun op, glad over Afbrydelsen og endnu gladere ved at se Kæresten. v. Waldbergs Venner hilder galant, paa Silvia, køber Blomster til hende, kort sagt hylder hende paa enhver tænkelig Maade. Det piner Oscar at se paa, og da Silvia pludselig i et Anfald af Livsglæde kysser sin Kæreste midt paa Munden, knuser Oscar i Raseri sit Glas og forlader Lokalet. Da han kommer hjem, kan Moderen

ikke forstaa, hvad han feiler. Han svarer ikke paa alle hendes Spørgsmaal, men kaster sig pludselig grædende ind til hendes Bryst. Men da han lidt senere modtager Brev fra Silvia, hvori hun beder ham komme hjem til sig, slaar han fuldstændigt om og skynder sig glædesstraalende hjem til hende. Hun bebrejder ham hans Opførsel i Palmehaven og forklarer ham, hvor taabeligt det er af ham at gaa hen og ødelægge deres Nummer for en Dumheds Skyld. Hun kan ikke elske ham, hun elsker jo kun sin Kæreste, og kærtegnende lader hun Haanden glide hen over Grevens Portræt. Ude af sig selv af Raseri river Oscar Fotografiet ud af Haanden paa hende og flaar det for Øjnene for hende, men straks efter fortryder han det, og begraver hulkende Hovedet i hendes Skød. Nænsomt stryger hun ham gennem hans Haar og beder ham slaa hende ud af Tankerne, og det lykkes hende ogsaa tilsidst at faa ham saa nogenlunde beroliget. Men da han forlader hende, har han taget sin Beslutning. Næste Aften skal Premiereren finde Sted. Oscar er tidlig paa Færde, og saa snart han er paaklædt, gaar han hen til Silvias Garderobe og banker paa. Hun sidder og sminker sig og bliver højlig forundret over at se ham fuldt paaklædt her, men beder ham dog venlig om at komme indenfor. Men aldrig saasnart er Oscar kommen ind i hendes Garderobe, før han begynder paa sine Kærlighedserklæringer, og da han tilsidst brutalt griber hende i sine Arme og kysser hende paa Hals og Arme, bliver hun for Alvor vred og viser ham Døren. — Som en vaad Hund lusker han af — op paa Scenen og stirrer ind paa en Trup engelske Misser, der netop er ved at slutte deres Nummer. Han ser sig hastig om, — nej — der er ingen der ser ham. I en Fart trækker han en lille Flaske op af Lommen og tømmer dens Indhold i et Drag. Missernes Nummer er forbi, nu kommer Aftenens Sensation: "Vampyrdansen". Silvia træder ind paa Scenen, bedaarende at se paa. Hun giver Regisøren det sidste Signal, men ser slet ikke til Oscar. Klokken klemter — og Tæppet gaar op. Publikum følger aandeløst Silvias sansespilrende Dans og læner sig tilbage i et velbehageligt Gys, da hun kaster sig over ham og kvaler ham. Atter og atter maa Tæppet op, og Blomsterne daler ned over den smilende og bukkende Silvia, der forgæves kalder paa Oscar for at faa ham til at rejse sig og modtage en

Del af Applausen. Men han rører sig ikke. Stiv og ubevægelig ligger han midt i Blomsterdyngen. Angstelig knæler hun ned og rusker i ham. Hvad er det han har i Haanden? En Giftflaske. Nu forstaar hun, hvad der er sket. Den stakkels Oscar har ikke kunnet tænke sig at leve Livet uden hendes Kærlighed; han har foretrukket at slutte Dansen med det samme.

- - - - 0 0 0 0 - - - -



Kærlighed; han har foretrukket at slutte pansen med det samme.
Den stakkels Gæst har ikke kunnet tænke sig at leve livet uden hendes
det han har i Hænderne? En Gæstfælle. Nu fortæller hun, hvad der er sket.
midt i Blomsterdyngen. Ægteskabet knækker hun ned og trækker i ham. Hvad er
Det at Applausen. Men han tørrer sig ikke. Stiv og ubevægelig ligger han

— 0 0 0 —

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI**

KOPENHAGEN

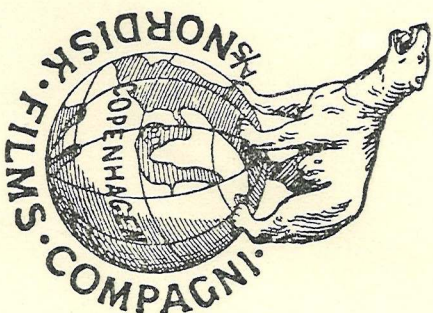
**BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOW.**

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.



Die Vampir-Tänzerin.

Im Foyer der Artisten im Central-Variété herrscht grosse Erregung. Der Partner der berühmten Vampir-Tänzerin, Silvia Lafond, der Artist Enrico, ist zum Tode erkrankt, und kann nicht auftreten; die Nummer muss daher ausfallen. Am nächsten Tage sucht der Impresario der Tänzerin durch Zeitungsinserat einen jungen Mann mit Lust und Talent zum Tanz, und es melden sich sogleich eine Menge junger Leute, unter denen Silvia, nach reiflicher Überlegung, einen jungen sympathischen Mann mit schönen, regelmässigem Gesicht und eleganter Figur wählt; der heisst: Oskar Borch. Gerade als Silvia ihn engagiert hat, kommt ihr Verlobter, der Graf v. Waldberg zu ihr. Misstrauisch betrachtet er Oskar von der Seite, beruhigt sich aber bald, als er hört, dass es Silvias neuer Partner sei.

Tag aus, Tag ein plagen sich Silvia und Oskar mit den Proben zu dem schwierigen Vampir-Tanz, aber für Oskar sind diese Proben ein wahrer Hochgenuss, je mehr er mit Silvia übt, desto klarer wird es ihm, dass er sie liebt, - dass er sie mit jener innigen Kraft liebt, wie man sie nur bei tiefen, verschlossenen Naturen findet. Oskar ist eine derartige Natur. Er hat nicht den Mut, ihr von seinen Gefühlen zu sprechen; er zieht sich in sich zurück, sagt nichts, verschlingt sie nur mit seinen grossen, treuen Augen; doch bald sieht er ein, dass es öricht von ihm ist sich einzubilden, er könne ihre Liebe gewinnen; dazu ist sie allzu sehr in ihren Bräutigam verliebt. Nach einer besonders gelungenen Probe lädt der Impresario Silvia und Oskar zu einem Glas Wein in den Palmengarten des Variétés, und als sich der Impresario einen Augenblick vom Tisch entfernt, kann Oskar sich nicht länger beherrschen. Im Nu hat er ihre Hand ergriffen und mit heissen Küssen bedeckt, während er in glühenden Worten seine Liebe zu ihr schildert. Halb besiegt, halb mitleidig streichelt sie ihm Wangen und Haar, und bittet ihn vernünftig zu sein; doch als der Impresario gerade in der Begleitung des Grafen Waldberg und zweier Freunde des Grafen zurückkehrt, springt sie, froh über die Unterbrechung auf, herzlich erfreut darüber, ihren Verlobten zu sehen. V. Waldbergs Freunde begrüssen Silvia galant, kaufen ihr Blumen, kurz, huldigen ihr auf jede erdenkliche Weise. Oskar ist es im höchsten Grade peinlich, dies alles mitansehen zu müssen, und als noch Silvia plötzlich in einem überströmenden Anfall von Lebensfreude ihrem Verlobten mitten auf den Mund küsst, zerschmettert er vor Wut sein Glas, und verlässt das Lokal. Als er nach Hause kommt, kann die Mutter nicht begreifen, was ihm fehlt. Auf all ihre Fragen bleibt er stumm, doch plötzlich wirft er sich weinend an ihre Brust. Als er jedoch kurz darauf einen Brief von Silvia bekommt, worin sie ihn bittet, zu ihr zu kommen, ist er plötzlich wie verwandelt, und freudestrahlend eilt er zu ihr.

Sie macht ihm Vorwürfe wegen seines Benehmens im Palmengarten, und erklärt ihm, wie töricht es wäre, ihre Nummer wegen einer Dummheit zu verderben. Sie könne ihn nicht lieben, sie liebe ihren Bräutigam und niemanden sonst. Und liebkosend lässt sie ihre Hand über die Photographie des Grafen gleiten. Ausser sich vor Wut reißt ihr Oskar das Bild aus der Hand, und zerfetzt es vor ihren Augen; aber gleich darauf bereut er seine Handlungsweise, und ~~er~~ begräbt schluchzend seinen Kopf in ihren Schoß. Leise streicht sie ihm das Haar, und bittet ihn sie sich aus dem Kopf zu schlagen, und es gelingt ihr auch endlich, ihn einigermaßen zu beruhigen. Aber als er sie verlässt, fasst er einen Entschluss.

Am nächsten Abend soll die Premiere statt finden. Oskar ist schon früh zur Stelle, und sobald er sein Kostüm für den Tanz angelegt hat, geht er nach Silvias Garderobe und klopft an. Sie sitzt und schminkt sich, und ist höchlichst erstaunt, ihn schon vollständig kostumierte zu sehen, bittet ihn jedoch freundlich, hinein zu kommen. Kaum aber hat Oskar die Garderobe betreten, als er von Neuem mit seinen Liebesbeteuerungen beginnt, und als er sie zuletzt brutal ergreift und in die Arme presst, wird sie ernstlich böse, und weist ihm die ~~XX~~ Tür. Wie ein begossener Pudel schleicht er sich davon auf die Bühne hinauf, und starrt einen Trupp englischer Misses an, der gerade seine Nummer beendet. Er sieht sich schnell um-
nein- niemand sieht ihn. Geschwind zieht er eine kleine Flasche aus der Tasche, und leert sie auf einen Zug.

Die Nummer der "Misses" ist vorbei; jetzt kommt die Sensation des Abends: die Vampir-Tänzerin. Silvia tritt auf die Bühne, sie ist herrlich anzusehen. Sie gibt dem Regisseur den letzten Wink, sieht aber Oskar gar nicht an. Die Glocke erklingt, - der Vorhang geht auf. Das Publikum folgt atemlos dem sinnverwirrenden Tanz, und lehnt sich in behaglichem Schauer zurück, als sie sich auf ihren Partner wirft, und ihn erdrosselt. Immer wieder muss der Vorhang aufgehen, und Blumenmengen rieseln über die lächelnde sich verbeugende Silvia, die vergebens Oskar ruft, damit auch er aufstehe und seinen Anteil des Applauses entgegennehme. Aber er rührt sich nicht. Steif und unbeweglich liegt er mitten in dem Blumenhügel. Angstlich kniet sie nieder, und schüttelt ihn. "Was ist das, ~~X~~ was er in der Hand hält?" Eine Giftflasche! Nun weiss sie, was geschehen ist. Der arme Oskar hat sich nicht ein Leben ohne ihre Liebe vorstellen können. Er hat es vorgezogen, den Tanz auf ewig zu enden.

- - - - o o 0 0 o o - - - -

brutal ergreift und in die Arme presst, wird sie ernstlich böse, und weist ihm die ~~XX~~ Tür. Wie ein begossener Pudel schleicht er sich davon auf die Bühne hinauf, und starrt einen Trupp englischer Misses an, der gerade seine Nummer beendet. Er sieht sich schnell um-
nein- niemand sieht ihn. Geschwind zieht er eine kleine Flasche aus der Tasche, und leert sie auf einen Zug.

A/S NORDISK FILMS-KOMPAGNI

KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOW.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.



NORDISK FILMS Co.

25 Cecil Court, Charing Cross Road, W.C.

Released Saturday, March 2nd, 1912.

The Vampire Dancer

This film is one of the finest examples of cinematography we have ever issued. One of the scenes is decidedly novel in as much as it introduces a weird satanic dance of the vampire around her intended victim.

Silvia, the celebrated actress who performs the "Vampire" dance, has the misfortune to lose her stage partner by illness and her manager advertises for a successor. This is seen by Oscar, a young fellow who has fallen in love with Silvia, and he applies for and obtains the situation. Rehearsals follow and he is complimented by Silvia and her fiancé, Count Waldberg, on the strength of his acting. Some time after, Oscar, Silvia, her fiancé, and others meet at the Summer Gardens. A toast is proposed to the engagement of Silvia to Waldberg when, to the astonishment of all, Oscar smashes his glass to the ground and refuses to join in the pledge. On the day of the first performance Oscar, who has lately not been rehearsing with his accustomed vigour, receives a note from Silvia asking him to call at her rooms. He does so and unable to restrain himself longer declares his passion for her. She is sorry but has no affection for him. Pushing him away she shows him the photo of her fiancé, Waldberg, and declares that she loves him only. Oscar staggers out of the room and filled with a desperate resolve hurries to a chemist and purchases some poison. On the eve of the first public performance Oscar makes a last endeavour to gain the love of Silvia but is met with the same response. Immediately before the performance starts he drinks the poison. Now comes a presentation of the Vampire Dance, mystic and thrilling, and laid in the underground haunt of the blood sucker, whose beauty, syren like, holds her victims fascinated. The Vampire is roused out of her sleep by the noise of a human being approaching her lair. It is a young man who has stumbled unawares on the passage that leads from the outer world to her haunt. When he reaches the level he is surprised to see what appears to be the form of a beautiful woman but in whose eyes lurk the spirit of the devil. She dances backwards and forwards keeping her eyes upon him until, hypnotised, he has temporarily lost control of his will. Again and again he is enslaved by her charms. Thus the dance proceeds until the dénouement when the human heart ceases to beat and the Vampire, like some loathsome and nauseating beast, crouches over her prey. Upon this the curtain rings down to be raised again and again as the audience clamour for Silvia. She seizes her partner's hand and tells him to arise but he fails to do so. Realising that something is wrong she closely scans Oscar's features only to find that he is dead.

LENGTH 1,995 FEET.

THE HARZ

This subject presents some splendid and unrivalled views of the world-famous mountains of Harz in the German territory of Hanover and Brunswick.

The opening scenes show a double-engined train en route for Schierke, a most picturesque town where all traffic is performed on sledges. In this film is also perhaps the most beautiful and wonderful picture it has ever fallen to our lot to produce. It shows snow, ice, and running water in one scene.

LENGTH 305 FEET.

Announcement Slides for these films can be obtained from the Tyler Apparatus Co., 11, Charing Cross Road, or direct from us.

La danse vampiresque.

La consternation générale règne dans le foyer des artistes du théâtre central. L'acteur Enrico, le partenaire de la célèbre danseuse vampiresque, Mlle Silvia Lafont, étant tombé gravement malade ne peut pas exécuter son rôle, et la représentation est menacée. Le lendemain l'impresario de Silvia demande par la voie des annonces un nouveau danseur. Dans la foule des sollicitateurs Silvia choisit un jeune homme d'un air sympathique et distingué, ayant une très belle figure aux traits réguliers et de grands yeux très doux; il s'appelle Oscar Borch.

Au moment où Silvia vient d'engager le jeune homme, son bon ami, le comte de Waldberg lui fait une visite. Il regarde avec défiance M. Borch, mais il se calme bientôt en apprenant que c'est un artiste que Silvia vient d'engager à la place de son ancien partenaire tombé malade. Tous les jours Silvia et Oscar sont occupés à répéter la danse vampiresque si difficile qu'ils vont bientôt exécuter, et pour Oscar, ces jours de répétition sont de vrais jours de fêtes. Plus il travaille avec Silvia, plus il s'aperçoit qu'il l'aime; et il l'aime de cet amour profond et intense, dont seuls les êtres sérieux et réservés sont capables d'aimer. Et Oscar est précisément de cette catégorie. Il n'a pas le courage de lui dire qu'il l'aime, il enferme son amour, mais il la suit partout de ses grands yeux candides, tout en se rendant compte que ce serait folie d'essayer de gagner son amour, car Silvia aime trop son ami, le comte.

Un jour, après une répétition extraordinairement réussie, l'empresario invite Silvia et Oscar à prendre un rafraîchissement dans le jardin d'hiver du music-hall, et quand il s'éloigne un moment, Oscar ne peut plus se dominer. Il lui saisit subitement la main qu'il couvre de baisers brûlants, en lui disant tout son amour si longtemps retenu.

Moitié vaincue, moitié compatissante, elle lui caresse la joue et les cheveux, en le suppliant d'être raisonnable, mais en voyant entrer l'impresario suivi du comte de Waldberg et de deux de ses amis, elle est très contente de l'interruption forcée de leur entretien, et encore plus de voir son ami. Les amis du comte saluent galamment Silvia et lui achètent des fleurs, en somme ils font de leur mieux pour lui plaire de toutes les façons. Mais tout cela est une véritable torture pour le pauvre Oscar, et quand dans un accès de gaieté et de joie de vivre Silvia donne un gros baiser à son amant, Oscar écrase furieusement son verre, et quitte la salle. Il rentre chez sa mère qui ne comprend pas de qu'il a. Il ne répond pas à toutes ses questions, mais tout à coup il se jette tout en larmes sur son cœur. Mais lorsque peu après il reçoit une lettre de Silvia, dans laquelle elle l'invite à venir la voir chez elle, son humeur change totalement, et rayonnant de joie il y court de suite. Elle lui reproche sa conduite dans le jardin d'hiver, et s'efforce

Elle lui reproche sa conduite dans le jardin d'hiver, et s'efforce de lui faire comprendre combien il aurait tort de faire manquer la représentation. Elle ne peut pas l'aimer, elle n'aime que son ami, et en l'affirmant elle caresse avec la main la photographie du comte. Hors de lui de fureur, il la lui arrache, et la déchire devant ses yeux. Mais il s'en repent immédiatement, et se jette à ses genoux en sanglotant. Doucement elle passe la main sur ses cheveux, et réussit enfin à le calmer un peu. En la quittant il a pris son parti. Le lendemain la première aura lieu. Oscar a fini de bonne heure sa toilette, et s'en va frapper à la porte de la loge de Silvia. Elle est très étonnée de le voir costumé de si bonne heure, mais l'invite pourtant poliment à entrer. Aussitôt entré, il renouvelle encore une fois ses déclarations d'amour, mais comme il finit par la saisir brutalement dans ses bras en lui baisant la gorge et les bras, elle se met sérieusement en colère et lui montre la porte. L'oreille basse il se glisse sur la scène où des artistes anglaises sont en train d'exécuter la dernière partie de leur numéro. Il regarde autour de lui - non - personne ne le voit. Vite il sort de sa poche un petit flacon, dont il avale d'une traite le contenu.

Les demoiselles anglaises ont terminé leur numéro; maintenant c'est le clou de la soirée - la danse vampiresque qu'on va voir. Silvia entre sur la scène - éblouissante de beauté. Elle donne au régisseur ses dernières instructions, mais ne regarde pas du côté d'Oscar. On entend la cloche de régisseur, le rideau se lève. Les spectateurs suivent dans un profond silence la danse piquante de Silvia, et quand celle-ci se jette sur son partenaire pour l'étouffer, un frisson de volupté parcourt la salle. Le rideau tombe pour se lever de nouveau, sous les applaudissements et les "bis" frénétiques des spectateurs. Une pluie de fleurs tombe sur Silvia qui s'incline en seurant. Mais c'est en vain qu'elle appelle Oscar, pour qu'il reçoive sa part des applaudissements. Il ne bouge pas. Rigide et sans mouvement il reste par terre au milieu des fleurs. Anxieusement elle s'agenouille auprès de lui. Mais qu'est-ce qu'il tient à la main? Un flacon de poison! Maintenant elle comprend ce qui c'est passé. Le pauvre Oscar n'a pas eu le courage de vivre sans son amour. Il a préféré terminer la danse de la vie.

- - - - o o o o o o - - - -

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI**

KOPENHAGEN

**BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.**

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“

Telephon Amt IV 10191.

